Dosarul №2a-196/2025 I instanță
n/c 2-24101060-05-2a-03102025 judecător Aramă
Sofia

judecătoria Cimişlia

D E C I Z I E

25 februarie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
În componența:

președintelui completului, judecătorului	Mironov Andrei
judecătorii	Colev Grigori şi Hudoba Valeri
grefier	Cebanova Natalia

cu participarea:

apelantei/reclamantei	Sprincean Svetlana
reprezentantului apelantei/reclamantei	avocatul Cimil Dorin

în lipsa intimatului/pârâtului Negru Valentin, legal citat, şi a reprezentantului acestuia avocatul Matuşenco Ion, care a solicitat prin referinţă examinarea cauzei în lipsa lor,

examinând în şedinţă închisă în ordine de apel, apelul declarat de către reclamanta Sprincean Svetlana împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia din 28 iulie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Sprincean Svetlana către Negru Valentin, privind stabilirea paternităţii copilului născut în afara căsătoriei, încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor și încasarea cheltuielilor judiciare,

audiind raportul judecătorului asupra pricinii, ascultând argumentele participanţilor asupra esenței apelului,

A C O N S T A T A T:

1. <u>Circumstanțele cauzei:</u>

La data de 09.09.2024, reclamanta Sprincean Svetlana se adresează judecătoriei Cimişlia cu cerere de chemare în judecată către Negru Valentin cu privire la stabilirea paternităţii copilului minor născut în afara căsătoriei, şi anume

stabilirea că Negru Valentin este tatăl bilogic al copilului minor Sprincean ***** a.n. ***** şi dispunerea încasării pensiei de întreţinere de la Negru Valentinîn beneficiul copilului minor Sprincean Mirnada în cuantum de ½ din salariu şi/sau alte venituri şi încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d.1-5, vol. I)

În motivarea cererii, reclamanta a indicat faptul că, la data de 02 noiembrie 2007, reclamanta Sprincean Svetlana a încheiat căsătoria cu Sîmboteanu Ion. Prin Hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chişinău din 13 decembrie 2013, căsătoria încheiată între reclamanta Sprincean Svetlana şi Sîmboteanu Ion, a fost desfăcută.

Din căsătoria reclamantei, Sprincean Svetlana şi Sîmboteanu Ion, la data de ***** s-a născut fiul minor, Sîmboteanu *****, IDNP *****. Iar după divorţ, în afara căsătoriei reclamanta a dat naştere la 5 copii, Sîmboteanu *****, d.n. *****, IDNP *****, Sîmboteanu *****, d.n. *****, IDNP *****, Sprincean *****, d.n. *****, IDNP: *****, Sprincean *****, d.n. *****, IDNP: *****, şi Sprincean *****, d.n. *****, IDNP: *****, act de naştere nr. *****din *****.

Susţine că, drept circumstanţe de fapt, care au creat asemenea împrejurări între reclamantă şi pârât Negru Valentin, se datorează faptului că, reclamanta exercită activitate de notar cu sediul de activitate în raionul Cimişlia începând cu 12 iulie anul 2011, iar pârâtul este de baştină, domiciliază şi îşi desfăşoară activitate comercială intensivă în acest teritoriu, astfel, sau creat premize obiective pentru comunicarea dintre reclamantă şi pârât, iniţial pe probleme profesionale, iar ulterior relaţiile sau transformat în personal/intime, care au dus la procrearea în mod biologic a mai multor copii... (în total 5 copii), relaţiile personal/intime, începând cu anul 2013, până în prezent.

Astfel, invocă că în toţi aceşti ani, începând cu 2013-până în prezent, reclamanta, Sprincean Svetlana şi pârâtul Negru Valentin, au dat naştere la 5 copii: Sîmboteanu *****, d.n. *****, IDNP *****; Sîmboteanu *****, d.n. *****, IDNP *****; Sprincean *****, d.n. *****, IDNP: *****; Sprincean *****, d.n. *****, IDNP: *****; şi Sprincean *****, d.n. *****, IDNP: *****, act de naştere nr. *****din *****.

Prin urmare susţine că, tatăl biologic a acestor 5 copii menţionaţi mai sus este Negru Valentin, care cunoaşte şi confirmă acest fapt doar în discuţii particulare cu reclamanta, însă, nu îşi doreşte recunoaşterea oficială pe moment ai acestor copii, şi nu doreşte înscrierea numelui său în certificatele de naştere a copiilor la rubrica „tată„ din motiv, că ultimul este căsătorit cu altă femeie, are copii maturi din acea căsătorie, iar aflarea adevărului îi poate crea o situaţie tensionată în familie. În

context, pentru pârât, fiind o relaţie în perioada căsătoriei şi pentru a nu se afla adevărul, reclamanta, a ţinut în secret cu pârâtul aceste relaţii intime, pe de o parte, de a nu scoate la suprafaţă „adulterul”, cât şi contribuirea pentru pârât, în acest sens, de a nu se afla adevărul şi pentru a nu-i crea situaţii tensionate în familie, reclamanta neglijind astfel, interesul superior al copilului, al egalităţii acestuia în drepturi dintre un copil născut din căsătorie şi cel din afara ei, etc.

Însă susţine că în fapt, sunt în prezenţa unui neadevăr şi într-o situaţie când copiii din neglijenţa mamei, sunt lipsiţi de dreptul de a-şi stabili ascendenţa şi statutul civil.

Indică că pentru a se stabili paternitatea copilului născut în afara căsătoriei, trebuie să se dovedească faptul că pârâtul, care se pretinde a fi tatăl copilului, a avut relaţii sexuale cu mama acestuia în timpul legal al conceperii şi faptul că copilul, a cărui paternitate se cercetează, a fost conceput din aceste relaţii. Urmare a faptului, pârâtul, după cum a menţionat şi anterior, se află în căsătorie, şi pretinsa relaţie dintre reclamantă avută cu pârâtul poartă un caracter ascuns. Datorită specificului, această relaţie nu s-a manifestat nicidecum în public, ci doar în secret şi cu mare precauţie, în special, întreprinse de către pârât, care au fost efectuate în complicitate cu reclamanta.

Respectiv indică că, în toată această perioadă descrisă, de aproximativ 10 ani de zile, reclamanta a întreţinut relaţii personal/intime cu pârâtul periodic şi pe ascuns, fără a avea intenţia să colecteze careva probe în acest sens, deoarece, intenţiile reclamantei fiind, că într-un viitor, pârâtul după afirmaţiile (precum că îşi doreşte copii cu reclamanta, şi care de fiecare dată a specificat şi informat pârâtul că nu foloseşte protecţie contraceptivă) îşi va recunoaşte copiii, nsă, în toţi aceşti ani de zile, necătând că pârâtul foarte bine a conştientizat ce face şi care pot fi urmările, a admis conceperea acestor copii în urma relaţiilor personal/intime avute cu reclamanta.

Remarcă că, având în vedere că dovada paternităţii se face prin orice mijloc de probă admis de lege (martori, înscrisuri, mărturisirea pârâtului, prezumţii, probe ştiinţifice, etc), totodată ţinând cont de specificul acestei relaţii ascunse, reclamanta va putea dovedi relaţia avută cu pârâtul prin proba cu martori şi prin efectuarea expertizei medico-legale, prezumţii, cât şi solicitarea către instanţă în scopul stabilirii concrete a raporturilor juridice dintre părţi, convocarea obligatorie a pârâtului pentru a fi audiat în persoană, şi de a-i fi adresate întrebări.

Menţionează faptul, că pârâtul Negru Valentin, nu a dorit să depună niciodată declaraţie la organul de stare civilă prin care să recunoască paternitatea copiilor săi, şi nici de această dată nu a dorit, reclamanta propunându-i şi a 5-a oară să-şi recunoască propriul copil, respectiv, unica cale în acest sens, de a stabili paternitatea copilului născut Sprincean *****, este depunerea prezentei acţiuni în instanţa de judecată.

Remarcă că conform jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară de soluţionare a cauzelor ce ţin de atestarea provenienţei copilului nr. 5 din 21.12.2015 pct. 37: „în acţiunea sa reclamantul, căruia îi revine sarcina probaţiei, trebuie să arate împrejurările de fapt, motivele ce conduc la răsturnarea paternităţii copilului. Acestea fiind de ordine biologică - imposibilitatea de procreare, de ordine obiectivă - când este cu neputinţă, ca cei doi soţi să fi fost împreună în timpul prezumat în care a avut loc conceperea copilului, de exemplu, în cazul în care aceştia au locuit în ţări diferite în toată această perioadă ori unul din soţi s-a aflat în detenţie etc. Totodată, să se facă dovada relaţiilor intime ale mamei copilului care, în perioada de concepere a copilului, a avut relaţii intime cu un alt bărbat".

Invocă că una din probe care să demonstreze relaţiile intime avute cu pârâtul în perioada conceperii, este: declaraţia pe propria răspundere a reclamantei, martorii care i-au văzut împreună pe reclamanta cu pârâtul, vizitele periodice făcute reclamantei şi în cele din urmă, proba - efectuarea analizei ADN [de stabilire a paternităţii), cu obligarea pârâtului de către instanţă să preleveze probele necesare, deoarece, anterior pentru efectuarea expertizei pe cauza civilă menţionată supra în privinţa celor 4 copii, pârâtul a refuzat să se prezinte, fiind de 2 ori citat la Centrul de Medicină Legală, unde s-a dispus de către instanţa de judecată, efectuarea expertizei.

Solicită instanţei să asigure prezenţa personală a pârâtului în acest proces judiciar, cunoscând foarte bine despre faptul că acesta are dreptul să refuze, sau sub diferite pretexte să nu se prezinte personal în instanţă de judecată la şedinţele ce vor fi numite, deoarece, precedent a fost creat în şedinţele avute în altă cauză judiciară, ce ţine de stabilirea paternităţii celor 4 copii menţionaţi anterior.

Pe cale de consecinţă, solicită instanţei să prezinte aceste inacţiuni ale pârâtului, inclusiv de neprezentare personală sau de prelevare benevolă a probelor, ca să-şi demonstreze, nejustificarea acţiunii din partea reclamantei în instanţă, precum acesta a pledat anterior, ca fiind un comportament de rea credinţă a

pârâtului, şi ca acesta nu doreşte să combată reclamanta cu argumente şi probe, precum că Sprîncean *****, d.n. *****, nu este copilul său, şi urmare, toate acestea să fie interpretate în defavoarea sa, şi să se ia în consideraţie că prin aceste acţiuni pârâtul, doreşte să ascundă adevărul, care este unul singur şi la suprafaţă, faptul că toţi aceşti copii menţionaţi 4 şi al 5-lea Sprincean *****, sunt copiii săi biologici.

În partea, ce ţine de stabilirea şi încasarea pensiei de întreţinere pentru copiii minori, declară că aceştia, toţi, se află la întreţinerea exclusiv a reclamantei.

Urmare, ţinând cont de interesul superior al copilului, instanţa de judecată (judecătorul), în situaţia în care, la caz, nu există probe suficiente, va propune părţilor efectuarea analizei ADN (de stabilire a paternităţii).

Solicită instanţei să ia în consideraţie pct.19 al HOTĂRÂRII PLENULUI CURŢII SUPREME DE JUSTIŢIE A REPUBLICII MOLDOVA Cu privire la practica judiciară de soluţionare a cauzelor ce ţine de atestarea provenienţei copilului nr. 5 din 21.12.2015, care prevede următoarele: Eschivarea de Ia efectuarea expertizei este interpretată în defavoarea persoanei, care s-a eschivat de la efectuarea acesteia.

2. <u>Hotărârea instanţei de fond ce constituie obiectul apelului:</u>

Prin hotărârea judecătoriei Cimișlia din 28 iulie 2025, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Sprincean Svetlana împotriva lui Negru Valentin privind stabilirea paternității copilului născut în afara căsătoriei, ca fiind neîntemeiată. (f.d.181, 198-201)

3.<u>Argumentele apelantului.</u>

La data de 26 august 2025, reclamanta Sprincean Svetlana a declarat cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia din 28.07.2025, în care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a acţiunea să fie admisă integral și dispunerea încasării din contul intimatului Negru Valentin în beneficiul apelantei a cheltuielilor de judecată. (f.d.203, vol. I)

Copia hotărârii motivate, a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 01 septembrie 2025. (f.d.202, vol. I)

La data de 03 octombrie 2025 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud sediul Comrat (f.d. 208, vol. I).

3. <u>Solicitarea apelantului.</u>

La data de 03 octombrie 2025, apelanta Sprincean Svetlana a depus cerere de

apel motivată împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia din 28 iulie 2025, în care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a acţiunea să fie admisă integral și dispunerea încasării din contul intimatului Negru Valentin în beneficiul apelantei a cheltuielilor de judecată. (f.d.218-222, vol. I)

În motivarea apelului, apelanta descriind prevederile art. art. 45 alin. (1), 46 și 48 Codul familiei, indică că în conformitate cu art. 3 din Convenția europeană asupra statutului juridic al copiilor născuți în afara căsătoriei, conform căruia „*filiația față de tată a tuturor copiilor născuți în afara căsătoriei poate fi constatată sau stabilită prin recunoaștere voluntară sau prin hotărâre judecătorească.*

Pentru a putea stabili paternitatea copilului născut în afara căsătoriei, trebuie să se dovedească faptul că pârâtul, care se pretinde a fi tatăl copilului, a avut relații sexuale cu mama acestuia în timpul legal al conceperii și faptul că copilul, a cărui paternitate se cercetează, a fost conceput din aceste relații. Dovada paternității se face prin orice mijloc de probă admis de lege: martori, înscrisuri (ex.: înscrierile din foaia clinică privind datele despre sarcină, despre noul-născut), mărturisirea pârâtului."

Deci susţine apelanta că, faptul existenței relației între Sprincean Svetlana și Negru Valentin trebuie să fie reținute din declarațiile martorului Bargan Feodora, care a activat în calitate de bonă în familia reclamantei în perioada 15 noiembrie 2017-2024, din care reiese că aceasta îl cunoaște pe pârât din 2017, văzându-l pentru prima data în anul 2019, în locuința reclamantei din mun. Chișinău, *****. Martora a relatat că vizitele pârâtului în acesta locuință erau frecvente, aproximativ o data sau de două ori pe lună.

Remarcă că în ședința de judecată s-a constatat că, la data de ***** s-a născut copilul Sprincean *****. Conform certificatului de naștere seria NA-VI *****, la rubrica „tata" - nu există nici o mențiune, iar la rubrica „mama" este înregistrată reclamanta – Sprincean Svetlana.

Din considerentul că, din momentul nașterii copilului Sprincean *****, și până în prezent, pretinsul tată - Negru Valentin nu a depus o declarație scrisă către organul de stare civilă privind recunoașterea sa în calitate de tată a copilului, negând faptul că este tata copilului.

Indică că în conformitate cu art. 5 din Convenția europeană asupra statutului juridic al copiilor născuți în afara căsătoriei statuează: „în acțiunile referitoare la

filiația față de tată. Probele științifice apte să stabilească sau să înlăture paternitatea urmează a fi încuviințate”.

În conformitate cu art. 148 alin. (1) CPC, pentru elucidarea unor aspecte din domeniul științei, artei, tehnicii, meșteșugurilor artizanale și din alte domenii, apărute în proces, care cer cunoștințe speciale, instanța dispune efectuarea unei expertize, la cererea părții sau a unui alt participant la proces, iar în cazurile prevăzute de lege, din oficiu. Actele reviziei ori ale inspecțiilor departamentale, precum și raportul scris al specialistului, nu pot înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în aceeași problemă.

Deci susţine că, pentru a putea stabili paternitatea copilului născut în afara căsătoriei, trebuie să se dovedească faptul că pârâtul, care se pretinde a fi tatăl copilului, a avut relații sexuale cu mama acestuia în timpul legal al conceperii și faptul că copilul, a cărui paternitate se cercetează, a fost conceput din aceste relații. Dovada paternității se face prin orice mijloc de probă admis de lege: martori, înscrisuri (ex.: înscrierile din foaia clinică privind datele despre sarcină, despre noul- născut), mărturisirea pârâtului. Un rol deosebit îl reprezintă expertiza medico-judiciară, instanța urmând să-și formeze convingerea asupra stabilirii paternității din ansamblul de probe prezentate. Datorită specificului acestei probleme și dat fiind că paternitatea se întemeiază pe faptul incert și imposibil de probat în mod nemijlocit, instanțele trebuie să dea prudență deosebită în administrarea și aprecierea probelor.

Astfel, invocă că ținând cont de interesul superior al copilului, instanța de judecată (judecătorul), în situația în care, la caz, nu există probe suficiente, va propune părților efectuarea unei expertize medico-judiciare (expertiza ADN, expertiza serologică, expertiza dermatologică etc.). Eschivarea de la efectuarea expertizei este interpretată în defavoarea persoanei, care s-a eschivat de la efectuarea acesteia. Atât raportul de expertiză, cât și eschivarea de a participa la efectuarea expertizei urmează a fi apreciate în cumul cu alte probe.

În ceea ce privește administrarea probei cu expertiza medico-legala de a stabili paternitatea, instanța urmează să rețină că, prin încheierea din 15 ianuarie 2025, a fost dispusă efectuarea unei expertize biologice judiciare în vederea stabilirii paternității pârâtului Negru Valentin față de copilul minor Sprincean *****, născută la *****. Ulterior, prin Raportul de refuz nr. 20250500033 din data de 10 martie 2025, depus de Centrul Medicină Legală, instanța a fost informată că expertiza nu a putut fi efectuată, întrucât pârâtul Negru Valentin nu s-a prezentat la

unitatea medicală în vederea prelevării probelor biologice necesare (sânge, saliva), deși a fost invitat de două ori, prin notificările din 05.02.2025 şi 18.02.2025, pentru zilele programate de 17.02.2025 şi 03.03.2025. La aceste convocări s-au prezentat doar reclamanta Sprincean Svetlana şi copilul minor, de la care au fost prelevate probele, depozitate corespunzător în arhiva secției de Biologie medico-legala, pentru o durată de 5 ani. În aceste condiţii, conform art. 53 alin. (1) lit.c) din Legea nr. 68/2016 privind expertiza judiciara si statutul expertului judiciar, in lipsa probelor biologice ale tuturor persoanelor vizate, nu au fost întrunite condițiile necesare efectuări expertizei, motiv pentru care aceasta a fost refuzată în mod justificat.

De asemenea atrage atenţia că, prin încheierea din 8 aprilie 2025, instanța a dispus o nouă expertiză medico-legală serologică, de această dată cu scopul excluderii paternităţii pârâtului faţă de același copil. Cu toate acestea, şi această expertiză a fost imposibil de efectuat, aspect consemnat în Raportul de refuz nr. 2025050017 din 26 mai 2025, depus de același Centru de Medicină Legală. Din nou, doar reclamanta şi copilul s-au prezentat, în zilele programate de 05.05.2025 şi 26.05.2025, iar pârâtul a refuzat să se prezinte, fără a invoca motive obiective care să justifice eschivarea.

Descrie că în conformitate cu art. 3 din Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să constituie o considerație primordială.

Deci indică că, ținând cont de faptul că stabilirea filiației biologice a copilului față de un părinte se poate efectua prin recunoașterea copilului de părinte sau în caz de refuz, prin efectuarea unui test ADN, astfel încât instanța să-și întemeieze soluția sa pe o probă științifică incontestabilă, ceea ce în prezentul caz este imposibil de a fi efectuată o analiză ADN. Or, neprezentarea presupusului tată-Negru Valentin la data de 17.02.2025 şi 03.03.2025 cât şi 05.05.2025 şi 26.05.2025, în vederea colectării probelor biologice şi efectuării analizelor, urmează de a fi interpretată în favoarea copilului și în defavoarea lui Negru Valentin, or proba științifică la care copilul născut în afara căsătoriei are dreptul în conformitate cu convențiile internaționale, nu poate fi administrată datorită obstrucționării de către intimat.

Prin urmare invocă că, în cazul în care în ședința instanței s-a stabilit cu

certitudine că imposibilitatea efectuării testului ADN se datorează anume obstrucționării de către intimat, fapt care se răsfrânge direct asupra examinării corecte și în termen rezonabil a prezentei cauze de atestare a proveniență copilului din afara căsătoriei, iar în consecință îngrădește dreptul copilului de a și afla identitatea, ținând cont de interesul superior al copilului și de probele prezentate de reclamantă în confirmarea existenței unei relații, solicită instanța de apel să admită cererea de apel.

Mai indică că, un alt argument esențial ce trebuie valorificat de către Instanța de Apel ține de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza *Mikulic contra Croația* (Hotărârea din 7 februarie 2002), Curtea a analizat o situație aproape identică: tatăl prezumtiv a refuzat în mod repetat să se supună testului ADN, iar autoritățile interne nu au oferit mecanisme eficiente pentru a depăși acest refuz. CEDO a reținut că dreptul la viață privată, consacrat de art. 8 din Convenție, include și dreptul copilului de a-și cunoaște identitatea și originea biologică. Mai mult, statul are obligații pozitive de a crea mecanisme eficiente care să asigure stabilirea adevărului, chiar și în condițiile în care tatăl refuză cooperarea.

Remarcă că în jurisprudența sa, Curtea a statuat că simpla pasivitate a autorităților echivalează cu o încălcare a Convenției, întrucât procedura devine ineficientă și dreptul copilului rămâne iluzoriu. În asemenea circumstanțe, instanțele naționale trebuie fie să aplice măsuri de constrângere pentru efectuarea expertizei, fie să tragă concluzii defavorabile din refuzul nejustificat al pârâtului.

Susține că raportat la prezenta cauză, este evident că respingerea cererii ca neîntemeiată doar pe motivul lipsei de probe, deși expertiza a fost dispusă de două ori (AND ȘI CEA SEROLOGICĂ), iar imposibilitatea efectuării acesteia s-a datorat exclusiv refuzului pârâtului Negru Valentin - contravine exigențelor stabilite de Curtea Europeană. Instanța de fond nu a valorificat refuzul pârâtului ca indiciu serios și concordant al paternității, lăsând cauza să eșueze tocmai din cauza comportamentului abuziv și dilatoriu al acestuia.

Astfel consideră că instanța de judecată a respins nemotivat cerințele care se doresc a fi admise de către instanța de apel, deoarece, concluziile instanței sunt în flagrantă contradicție cu circumstanțele cauzei și cu probele administrate.

4. <u>Termenul de declarare a apelului:</u>

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.*

Astfel, Completul de judecată conchide că potrivit materialelor cauzei, la data de 28 iulie 2025, Judecătoria Cimişlia a pronunțat dispozitivul hotărârii (f.d. 181, vol.I), astfel, instanţa de apel conchide că apelul nemotivat declarat la data de 226 august 2025, de către reclamanta Sprincean Svetlana, ca fiind declarat în termenul legal.

5. <u>Argumentele părților în şedinţa instanţei de apel.</u>

În şedinţa de judecată a instanței de apel reprezentantul apelantei Sprincean Svetlana – avocatul Cimil Dorin, a susţinut pe deplin cererea de apel în forma și conținutul înaintat, şi solicită admiterea acesteia. Consideră refuzul părții pârâte de a prezenta proba biologică în vederea efectuării expertizei judiciare în vederea stabilirii paternității, o probă incontestabilă că acesta este tatăl biologic al copilului, și acest refuz al pârâtului urmează a fi interpretat în interesul copilului minor.

În şedinţa de judecată a instanței de apel, apelanta Sprincean Svetlana, a remarcat că în ceea ce privește stabilirea paternității, pe lângă proba cu martori, există și rapoartele de expertiză, la efectuarea cărora partea intimată a refuzat să participe, fapt ce reflectă o atitudine și un comportament de rea-credință.

Susține cererea înaintată și subliniază că partea intimată s-a eschivat cu rea-credință de la executarea actului judecătoresc emis de instanța de fond, prin care s-a dispus efectuarea a două expertize distincte pentru stabilirea sau excluderea paternității. Partea intimată nu s-a conformat acestei dispoziții, invocând pretinse principii morale, care însă contravin obligației legale de a executa actele judecătorești.

Susţine că dânsa, a întreprins toate măsurile necesare pentru a crea condițiile de administrare a probelor și pentru a demonstra pretențiile invocate, inclusiv prezentarea la expertiză. Partea intimată avea doar obligația de a participa și de a se apăra prin mijloace legale, însă nu și-a onorat această obligație.

Pârâtul Negru Valentin şi avocatul acestuia Matuşenco Ion, în şedinţa de judecată a instanţei de apel fiind legal citaţi nu s-au prezentat, completul de judecată dispunând examinarea cauzei în lipsa acestora.

Avocatul Matuşenco Ion în interesele pârâtului Negru Valentin, la data de 10 februarie 2026 prin intermediul poştei electronice înaintează referinţă la cererea de apel, prin care solicită respingerea apelului cu menţinerea hotărârii instanţei de fond.

În argumentarea referinţei, avocatul a indicat că reclamanta nu a administrat

probe concludente privind existența relațiilor intime în perioada legală a conceperii. Consideră că instanța de fond a reținut corect că: „simpla declarație a mamei nu este suficientă pentru stabilirea paternității” și că „reclamanta nu a reușit să administreze alte probe concludente (...) care să suplinească lipsa rezultatului expertizei științifice”.

Remarcă că probele administrate de reclamantă sunt: declarația proprie - insuficientă juridic; martora Bargan Feodora - care confirmă doar vizite ocazionale, fără caracter intim; lipsa oricăror înscrisuri, mesaje, fotografii, convorbiri, martori oculari ai unor relații intime; lipsa oricărei dovezi privind conviețuirea sau o relație stabilă.

Susţine că aceste elemente nu ating standardul probatoriu cerut de lege și jurisprudență, iar declarația martorei confirmă lipsa unei relații intime, nu existența ei Martora a declarat că: pârâtul venea rar, „o dată pe lună sau la două luni”; nu exista implicare afectivă sau financiară; nu a asistat la nicio interacțiune intimă; nu a văzut comportamente specifice unei relații de cuplu.

Consideră că instanța a reținut corect: „interacțiunile pârâtului cu copiii reclamantei au fost sumare, lipsite de afecțiune și de continuitate”, iar aceste constatări contrazic teza reclamantei privind o relație de 10 ani, continuă și intimă.

Mai invocă că reclamanta nu a demonstrat existența relațiilor intime în perioada legală a conceperii, iar pentru conceperea copilului născut la *****, perioada legală este octombrie 2023 - ianuarie 2024.

Invocă că reclamanta nu a prezentat nicio probă privind: întâlniri în această perioadă; relații intime; convorbiri; mesaje; prezența pârâtului în locurile indicate, iar în lipsa acestor probe, consideră că acțiunea este neîntemeiată.

Remarcă că potrivit Hotărârii Plenului CSJ nr. 5/2015, pct. 19: „Eschivarea de la efectuarea expertizei poate fi interpretată în defavoarea persoanei, însă nu poate conduce, prin ea însăși, la stabilirea paternității.”

Astfel consideră că, instanța de fond a aplicat corect acest principiu, or CSJ prin decizia nr. 2ra-1325/19 a stabilit că „Paternitatea nu poate fi stabilită decât în baza unor probe clare, certe și concludente.”, iar în speță, asemenea probe lipsesc.

Despre eschivarea pârâtului de la expertiză, atrage atenţia că instanța a reținut că „eschivarea nu poate conduce, prin ea însăși, la stabilirea paternității”, iar această remarcă este conformă cu: CSJ - Plenul nr. 5/2015, pct. 19 și CEDO — *Mikulic* c. *Croației.*

Invocă că eschivarea poate fi un indiciu, dar nu poate suplini lipsa probelor.

Consideră că reclamanta încearcă să transforme un indiciu într-o probă absolută, ceea ce contravine dreptului la un proces echitabil.

Atrage atenţia reprezentantul intimatului că paternitatea nu se stabilește prin suspiciuni, prin declarații unilaterale sau prin construcții narative, ci prin probe clare, concludente și obiective.

Remarcă că în fața acestei Curți nu se află doar un litigiu de familie, ci însăși exigența statului de drept: adevărul juridic nu poate fi dedus din tăcere, din presupuneri sau din interpretări subiective ale unor fapte neprobate.

Invocă că apelanta a venit în fața instanței cu o poveste, nu cu probe. A invocat o relație de zece ani, dar nu a prezentat niciun înscris, nicio convorbire, nicio fotografie, nicio dovadă materială. A invocat cinci copii, dar nu a demonstrat nici măcar existența unei relații intime în perioada legală a conceperii copilului *****.

Solicită menținerea hotărârii primei instanțe și respingerea apelului ca nefondat.(f.d. 12-13, vol. II)

6. <u>Aprecierea instanţei de apel.</u>

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prismele argumentelor apelului depus, ascultând participanții la proces, studiind materialele din dosar, Completul de judecată consideră apelul drept întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea hotărârii primei instanţe, cu pronunţarea unei noi hotărâri de admitere parţială a acțiunii, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 373 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă al RM, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces*.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. c) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, emiţând o nouă hotărâre*.

În conformitate cu prevederile art.386 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, *hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă:*

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

În conformitate cu prevederile art.387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sânt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească:*

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

b^1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituţională;

c) a interpretat eronat legea;

d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

La caz completul instanței de apel a stabilit că, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei de către instanţa de fond nu au fost constatate şi elucidate pe deplin, concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, normele de drept material au fost aplicate eronat, instanţa de fond a interpretat eronat legea la respingerea pretenţiilor reclamantului în cererea de chemare în judecată, motiv pentru care hotărârea instanţei de fond este pasibilă casării.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Conform art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, *fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar*

toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres, obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii *în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă* şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conţinutul celor relatate, Completul de judecată reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 Codul de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor şi concluziilor date de instanţa inferioară. *(Hirro Balani c. Spaniei,* nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Astfel, instanţa de apel verificând în raport cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi casată cu pronunţarea unei noi hotărâri de admitere parţială a acțiunii, pentru motivele ce preced.

Din conţinutul cererii de chemare în judecată înaintate de reclamanta Sprincean Svetlana, rezultă că obiectul acţiunii îl constituie stabilirea paternităţii pârâtului Negru Valentin faţă de copilul minor Sprincean *****, precum şi încasarea pensiei de întreţinere pentru acesta.

Astfel în conformitate prevederile art.9 Cod civil *(1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.*

(2) Drepturile şi obligaţiile civile apar:

a) din contracte şi din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al

apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile;

c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii;

d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Art.10 Cod civil statutează faptul că, *(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.*

(2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Materialele cauzei atestă faptul că, obiect al acţiunii sunt cerinţele stabilirii paternităţii copilului născut în afara căsătoriei și încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor.

Astfel, pentru a fi admisibilă a doua cerinţă cu privire la încasarea pensiei de întreţinere, urmează prioritar a stabili temeinicia cerinţei privind stabilirea paternităţii copilului minor.

După cum rezultă din cererea de chemare în judecată reclamanta solicită stabilirea că pârâtul Negru Valentin este tatăl biologic al copilului minor Sprincean ***** a.n. *****.

Potrivit art. 48 Codul familiei *Dacă copilul este născut din părinţi necăsătoriţi între ei şi în lipsa declaraţiei comune a părinţilor sau a tatălui copilului, paternitatea se stabileşte de către instanţa judecătorească în baza declaraţiei unuia dintre părinţi, a tutorelui (curatorului) copilului sau a copilului însuşi la atingerea majoratului.*

Totodată, potrivit art. 3 pct. (1) al Convenţiei internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, se menţionează că în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

În sensul art. 7 pct. (1) al Convenţiei internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993,, copilul are dreptul de aşi cunoaşte părinţii și de a fi îngrijit de aceştia.

Pentru a se stabili paternitatea copilului născut în afara căsătoriei, trebuie să se dovedească faptul că pârâtul, care se pretinde a fi tatăl copilului, a avut relaţii sexuale cu mama acestuia în timpul legal al conceperii şi faptul că copilul, a cărui paternitate se cercetează, a fost conceput din aceste relaţii.

Dovada paternităţii se face prin orice mijloc de probă admis de lege: martori, înscrisuri, mărturisirea pârâtului, iar un rol deosebit îl reprezintă expertiza medico-judiciară, prin care instanţa urmează să-şi formeze convingerea asupra stabilirii paternităţii din ansamblul de probe prezentate.

Ţinând cont de interesul superior al copilului, în situaţia în care, la caz, nu există probe suficiente pentru stabilirea paternităţii, instanţele de judecată vor propune părţilor efectuarea unei expertize medicojudiciare (expertiza ADN, expertiza serologică, expertiza dermatologică etc.).

Eschivarea de la efectuarea expertizei este interpretată în defavoarea persoanei, care s-a eschivat de la efectuarea acesteia. Atât raportul de expertiză, cât şi eschivarea de a participa la efectuarea expertizei urmează a fi apreciate în cumul cu alte probe.

Datorită specificului acestei probleme şi dat fiind că paternitatea se întemeiază pe faptul incert şi imposibil de probat în mod nemijlocit, instanţele trebuie să dea prudenţă deosebită în administrarea şi aprecierea probelor.

Astfel, după cum rezultă din cererea de acțiune și din cererea de apel, reclamanta Sprincean Svetlana susține că minorul Sprincean *****, născută la *****, este copilul rezultat din relația de fapt dintre reclamanta Sprincean Svetlana și pârâtul Negru Valentin.

Referitor la probatoriu privind aceste relaţii de fapt (acte sexuale), completul de judecată admite poziţia reclamantei, privind imposibilitatea probării, or părţile au avut relaţii intime în condiţii de extremă confidenţialitate, reclamanta deţinând funcţia de notar, iar pârâtul la acel moment fiind căsătorit, având familie (soţie, copii).

Instanţa de fond ca temei de respingere a acţiunii a reţinut anume acest aspect al lipsei totale a probatoriului, ce ar prezenta că reclamanta și pârâtul au fost în

relaţii apropiate, și că din aceste relaţii ar fi putut fi concepută minora Sprincean *****.

Completul de judecată apreciază critic această argumentare a instanţei de fond, or instanţa de fond nu a ţinut cont de interesele prioritare ale copilului minor de a-și cunoaşte ambii părinţi, și faptul că refuzul repetat al pârâtului de a se prezenta întru efectuarea expertizelor de specialitate, ridică un semn de întrebare - ce ascunde pârâtul, și care sunt temeiurile de fapt în refuzul de a efectua expertiza.

Or, după cum rezultă din probele materiale în prezenta cauză civilă prin încheiere instanţei de fond din 15 ianuarie 2025 a fost dispusă efectuarea expertizei genetice (f.d. 117, vol. I), iar potrivit Raportului de refuz nr. 202505O0033 din 06.03.2025 emis de Centrul de Medicină Legală, s-a refuzat în efectuarea expertizei pe motivul că cet. Negru Valentin, fiind repetat invitat pentru prelevarea probelor biologice, nu s-a prezentat. (f.d. 123, vol. I)

Prin încheierea instanţei de judecată din 08 aprilie 2025 s-a dispus efectuarea expertizei medico-legale serologice (f.d. 137, vol. I), iar potrivit Raportului de refuz nr. 202505O0107 din 26.05.2025 emis de Centrul de Medicină Legală, deasemenea s-a refuzat în efectuarea expertizei pe motivul că cet. Negru Valentin, fiind repetat invitat pentru prelevarea probelor biologice, nu s-a prezentat. (f.d. 147, vol. I)

În speţă se atestă că pârâtul cu intenţie şi fără o argumentare clară a refuzat în prelevarea probelor biologice în vederea stabilirii adevărului, iar în concluzie acest refuz urmează a fi interpretat în favoarea copilului minor.

În lumina celor expuse, completul de judecată ajunge la concluzia temeiniciei cerinţei reclamantei privind stabilirea paternităţii copilului minor născut în afara căsătoriei, cu stabilirea că Negru Valentin a.n. ***** este tatăl biologic al copilului minor Sprincean ***** a.n. *****.

Referitor la cerinţa reclamantei privind încasarea pensiei de întreţinere din contul pârâtului în beneficiul copilului minor Sprincean *****, conform art. 75 alin. (1) Codul familiei în mărime de ½ din salariu și/sau din alte venituri, completul de judecată reţine următoarele.

Potrivit art. 18 alin. (1) din Convenţia internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, unde se prevede că: *statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia* ***ambii părinţi au o răspundere comună*** *pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru*

creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor săi, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice - după interesul superior al copilului, eronat a aplicat prevederile acestuia.

Conform art. 58 alin. (1) din Codul familiei, *părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat*.

În conformitate cu art. 74 din Codul familiei, *părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale*.

Prevederile art. 75 alin. (1) din Codul familiei stipulează că *pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii*.

Având în vedere stabilirea paternităţii lui Negru Valentin faţă de minora Sprincean *****, în raport cu norma art. 75 alin. (1) din Codul familiei, care prevede că pentru un copil minor se va încasa pensia de întreţinere în cuantum de ¼ din salariul şi/sau din alte venituri, instanţa de apel va admite în parte cerinţa reclamantei cu privire la încasarea pensiei de întreţinere, doar în cuantumul prevăzut de lege în mărime de ¼ *din salariul şi/sau din alte venituri*.

În rest acţiunea referitor la dispunerea încasării pensiei de întreţinere în cuantumul de ½ *din salariul şi/sau din alte venituri*, completul de judecată o va respinge ca nefondată, or la speţă paternitatea lui Negru Valentin a fost recunoscută doar în privinţa copilului Sprincean *****.

Potrivit prevederilor art.94 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii.*

Din materialele cauzei civile se atestă că apelanta Sprincean Svetlana a suportat cheltuieli de judecată compuse din: taxa de stat achitată la înaintarea acţiunii în sumă de 250 lei – bon de plată seria și nr. A 00640214014554 din 09.09.2024 (f.d. 20, vol. I), taxa de timbru achitată la înaintarea acţiunii în sumă de 200 lei – bon de plată seria și nr. A 00299214006986 din 09.09.2024 (f.d. 21, vol. I), taxa de stat achitată la înaintarea cererii de apel în sumă de 187,50 lei – bon de plată seria și nr. A 00015501189321 din 26.08.2025 (f.d. 204, vol. I) și în sumă de 25 lei – bon de plată seria și nr. A 00379542588135 din 13.10.2025 (f.d. 216, vol. I), și taxa de timbru achitată la înaintarea cererii de apel în sumă de 200 lei – bon de plată seria și nr. A 00197501158988 din 26.08.2025 (f.d. 205, vol. I), iar în total suma de 862,50 lei, sumă care urmează a fi încasată din contul pârâtului în beneficiul reclamantei, în temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art.85 al. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, *de taxă de stat pentru judecarea pricinilor civile se scutesc reclamanţii în acţiunile de încasare a pensiei de întreţinere.*

Potrivit prevederilor art.98 al.(1) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*

Potrivit Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, anexa nr. 2 pct. 1.1.2. sunt scutiţi de plata taxei de stat reclamanţii în acţiunile privind încasarea pensiei de întreţinere.

Potrivit pct. 1.9. din anexa nr. 1 al Legii taxei de stat, taxa de stat pentru cererile de chemare în judecată cu caracter nepatrimonial este de 250 lei, iar potrivit pct. 1.16. al anexei nr. 1 – taxa de stat pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanţelor de judecată, inclusiv pentru apelul incident şi cererile de alăturare la apel este 85% din taxa de stat achitată în prima instanţă, iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial – 85% din taxa calculată din suma contestată.

Astfel, reieșind din normele elgale citate supra şi faptul că reclamanta Sprincean Svetlana prin efectul legii este scutită la plata taxei de stat pentru acţiunile de încasare a pensiei de întreţinere atât în primă instanţă cât și în ordine de apel, completul de jduecată găaseşte necesar în a dispune încasarea din contul pârâtului Negru Valentin în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 462,50 lei

(patru sute şaizeci şi doi lei 50 bani), de a cărui plată reclamanta a fost scutită prin efectul legii la înaintarea acţiunii în judecată şi la înaintarea cererii de apel.

Din considerentele menţionate și având în vedere faptul, că concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele pricinii şi aceasta a aplicat eronat normele dreptului material, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de reclamanta Sprincean Svetlana și de a casa hotărârea primei instanţe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care va admite parţial acțiunea înaintată de Sprincean Svetlana către Negru Valentin, privind stabilirea paternităţii copilului născut în afara căsătoriei, încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor și încasarea cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu prevederile art.art. 385 lit.c), art.art.386-390, 394, 429 alin. (4) lit. c) Cod de procedură civilă, Completul de judecată,

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de reclamanta Sprincean Svetlana.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Cimişlia din 28 iulie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Sprincean Svetlana către Negru Valentin, privind stabilirea paternităţii copilului născut în afara căsătoriei, încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor și încasarea cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care:

Se admite în parte acțiunea înaintată de Sprincean Svetlana către Negru Valentin, privind stabilirea paternităţii copilului născut în afara căsătoriei, încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor și încasarea cheltuielilor judiciare.

Se stabileşte că Negru Valentin a.n. *****, IDNP ***** este tatăl biologic al copilului minor Sprincean *****, a.n. *****, IDNP *****.

Se încasează de la Negru Valentin în beneficiul Svetlanei Sprincean pensia de întreţinere a copilului minor Sprincean ***** a.n. *****, în cuantum de ¼ din salariu sau alte venituri lunare, începând cu data de 09 septembrie 2024, până la atingerea majoratului de către copilul minor.

Se încasează de la Negru Valentin în beneficiul Svetlanei Sprincean, cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 862,50 lei (opt sute şaizeci şi doi lei 50 bani).

Se încasează de la Negru Valentin în beneficiul Statului, taxa de stat în mărime de 462,50 lei (patru sute şaizeci şi doi lei 50 bani), de a cărui plată

reclamanta a fost scutită prin efectul legii la înaintarea acţiunii în judecată şi la înaintarea cererii de apel.

În rest acţiunea se respinge ca nefondată.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Președinte de şedinţă, judecător:	Judecător:	Judecător:
Mironov Andrei	Colev Grigori	Hudoba Valeri